

vil indlade sig paa at flytte til København, hvor det er meget vanskeligt for en Læge at skaffe sig Praksis, og hvor han i de fleste Tilfælde maa være belavet paa — i alt Fald i de første Aar efter at han er kommen til Byen — ikke at faa nogen privat Praksis. Dertil kommer ogsaa, at det forekommer mig, at Nytten ved at faa en saadan Provinslæge med vil være aftagende, om jeg saa maa udtrykke mig. Thi vel kan det være, at han i den første Tid, efter at han er kommen herind i Sundhedsraadet, kender noget til Forholdene i Provinserne eller i alt Fald til det Sted, hvor han har praktiseret — hvilket ikke er det samme som Forholdene i Provinserne i det hele — men jo længere han sidder i Sundhedsraadet, desto fjernere kommer han jo til at staa fra disse Forhold, og naar han har fiddet i Sundhedsraadet i tyve Aar, skulde jeg være tilbøjelig til at tro, at de Erfaringer, han har fra sin saa langt tilbageiggende Virksomhed i Provinserne, ikke ville være af stor Værdi. Derfor er jeg bange for, at man ikke egentlig ad den Vej vil opnaa noget videre, og jeg tror, at man i Virkeligheden vil naa at faa en fyldigere Repræsentation for Provinslægerne ved andre Forholdsregler, ved saadanne, som, om jeg ikke husker meget fejl, vare paa Tale over for det Udvalg, der var nedsat i Fjor, nemlig ved at tage Bestemmelse om periodisk Indkaldelse af samtlige Fysici eller noget lignende.

Hvad dernæst et andet Punkt angaar, vedrørende § 2, nemlig Apotekerne, skal jeg gøre den Bemærkning, som ligger meget nær, at naar man reducerer Antallet af de lægekundige Medlemmer af Sundhedsraadet til tre, saa er Apotekernes Repræsentation i Forhold hertil ikke lille, om end de kun saa en. For øvrigt maa jeg jo bemærke med Hensyn til Apoteker spørgsmaalet her, at blandt de tre faste Medlemmer af Sundhedsraadet vil der efter al Sandsynlighed til enhver Tid være en, som har særligt Kendskab til Farmacien eller rettere sagt Farmakologien, fordi man ved Valget af disse Medlemmer af Medicinalraadet særlig skal sætte sin Opmærksomhed paa dem, der have studeret, gjort sig bekendte med de hygiejniske Forhold og med de almindelige medicinale Forhold, med de Fag, som have Interesse for Ordningen i det hele, og deriblandt er Farmakologien en overordentlig vigtig Gren. Det er derfor højst sandsynligt, at et af de faste Medlemmer af Sundhedsraadet vil blive en Mand, som har særlige Kundskaber i den Retning. Et andet Spørgsmaal er jo Apotekerreformen; men med Hensyn dertil vil jeg blot minde

om, at det jo slet ikke er sagt, at man til det, man i Almindelighed forstaaer ved Apotekerreform, er bedst tjent med at have en Repræsentant for Apotekerne. Den Slags Spørgsmaal, om man vil give Apotekernæringen, om man saa kan udtrykke sig, mere eller mindre fri, hvorledes man vil ordne den, om man vil afløse de reelle Privilegier og søge at reducere dem alle til personlige Privilegier, er slet ikke farmaceutiske Spørgsmaal i den Forstand, at Apotekerne kun kunne have en Mening derom, ja, man kunde maasse næsten til en vis Grad sige, at naar man vil have en Reform, er det maasse netop slet ikke heldigst at have Apotekere med dertil. Derfor mener jeg, at man af Hensyn til denne meget vigtige og meget omdebatterede Sag ikke behøver mere end den ene, som foreslaas her. Jeg har nogen Tvivl, om man ikke vil komme til at give hele Raadet et vist usforholdsmæssigt Præg, dersom man, hvis man nu har tre Læger i det, vil have to Farmaceuter derind. Dernæst har der været talt om Nødvendigheden af at skaffe flere ind, naar der er Tale om den responderende Virksomhed. Det er foreslaaet, at der skulde stilles til Sundhedsraadets Disposition tre lægekundige tilfordsordnede, som skulde være særlige Sagmænd i Psykiatri, Fødselsvidenskab og Farmatologi og at en eller flere af dem kunde tilkaldes. Man har gjort den Bemærkning, at der formentlig ikke var et tilstrækkelig stærkt Element repræsenteret af den særlige Sagkundskab, og der har dels været Tale om at fordoble Antallet, dels drage det medicinske Fakultet med ind som et Led i Ordningen. Jeg vil dertil bemærke, at jeg ikke tror, det er praktisk rigtigt at gøre Apparatet saa stort for disse Spørgsmaals Vedkommende. For for det første maa vi huske paa, at det er meget faa Tilfælde i Virkeligheden, hvor der opstaar stor Tvivl om Spørgsmaalene. Hvis de Herrer ville tage Sundhetskollegiets Marsberetning — der findes de Sager anførte, i hvilke der hidtil har været indhentet Responsa fra Sundhetskollegiet — ville de finde, at den allerstørste Del af de Tilfælde ere simple Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke der ikke er mindste Tvivl om, at naar de faste Medlemmer af Sundhedsraadet kunne tilkalde specielle Mænd, f. Eks. i en hel Del af Spørgsmaalene Mænd, som ere hjemme i Fødselsvidenskab og Kirurgi, er det fuldkommen tilstrækkeligt, og jeg tror ikke, at vi hertil behøver hverken Pengesudgifter eller flere personlige Kræfter, og i Forbindelse hermed vil jeg bemærke, at jo flere Kræfter der skal anvendes, desto længere trækker disse Sagers Behandling ud, og Hurtigheden er